

Indenrigsministeren udfærdiger de fornødne reglementariske Bestemmelser og Taksater vedkommende Frihavnen.

§ 11.

Indenrigsministeren kan forbyde saadan Industrivirksomhed paa Frihavnen, hvis færdige Produkt ved Indførsel til dansk Toldomraade ifølge den nu gældende Toldtarif er toldfrit, medens der til dets Fabrikation anvendes Stoffer, der ere toldpligtige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I afvigte Rigsdagssamling fremsatte Regeringen for Landstinget et Lovforslag om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn m. m. (Rigsdagstid. for 1889—90, Till. A. Sp. 3199 ff.), som i noget ændret Skikkelse blev vedtaget af Landstinget, men kun naaede til 1ste Behandling i Folketinget. Naar denne Sag nu paa ny ved nærværende Lovforslag bringes frem, fremtræder den, som det vil ses, i en paa flere væsentlige Punkter modificeret Skikkelse, hvorfor man i det følgende nærmere skal gøre Rede.

Det i Fjor fremsatte Lovforslag gik med Henhyn til selve Frihavnsanlægget ud paa, at der umiddelbart nord for Kastelspynten ved Foranstaltning af Kjøbenhavns Havnebestyrelse og for Kjøbenhavns Havnevæsens Regning skulde tilvejebringes en Frihavn med tilhørende Landarealer til Afbenyttelse for Handel og Industri, og et af Havnekapitajnen ved Kjøbenhavns Havn og Red og Overingeniøren for Statsbaneanlægene udarbejdet Projekt til et saadant Anlæg sandtes nærmere angivet paa det Kort, der ledsagede Lovforslaget. Dette Projekt tilraadede det over Lovforslaget nedsatte Landstingsudvalg at ændre saaledes, at hele Frihavsterrainet uden Forandring i Ordningen af Enkelthederne blev trukket saa langt mod Vest, at Frihavnens Begrænsning mod Øst kom til at ligge i en Linie, dragen fra den nuværende Kalkbrænderihavns østlige Grænse til Kastelspynten, idet Udvalget nærrede Betænkelighed ved, at Kjøbenhavns Underred i Anledning af det nævnte Anlæg indsnævredes i det paa Kortet viste Omfang. Efter hvad der forelaa, maatte man gaa ud fra, at Udvalget

fornemmelig havde tænkt sig den omspurgte Ændring i Planen foretagen enten ved at flytte hele Anlægget mod Vest, eller ved alene at flytte Handelshavnsbassinets østlige Mole mod Vest, hvorved Kurven for Sørbaneasporene ved Bassinets Bund vilde blive skarper end tidligere forudsat, og efter Samlingens Slutning afæstede man derfor Overingeniøren for Statsbaneanlægene en Erklæring om, hvor vidt en Modifikation af Projektet i nogen af disse Retninger var tilraadelig. I Svar herpaa fraaadede bemeldte Embedsmand imidlertid meget stærkt at flytte den østlige Mole mod Vest, idet han fremhævede, at Kurven for Sporene paa det foranstørte Sted allerede efter den foreliggende Plan kun havde en Radius af 400 Fod, og at enhver Formindskelse af denne Radius vilde medføre betydelige Ulemper for Sporenes Benyttelse. Han udtalte derhos, at det vel lod sig gøre at forlægge hele Anlægget mod Vest, men at det under denne Eventualitet for at faa fornøden Plads til Sporanalægene til Frihavnen og til den eventuelle Dampfærgehavn samt til Etablering af de uden for Frihavsterrainet fornødne Besforbindelser vilde blive nødvendigt at lægge en fremtidig Banelinie fra Østerbro til Hellerup en Del længere mod Vest end hidtil forudsat, nemlig tæt øst om „Lille Egeod“ og over „Christiansgave“, hvilken Ordning baade vilde forøge Ekspropriationsudgifterne til denne Banelinie betydeligt og derhos vilde medføre den væsentlige Ulempe, at det til en eventuel Østbanegaard alt i Forvejen temmelig begrænsede Areal vilde blive yderligere indskrænket.